

Dragi Părinți,

Vin cu urări și gânduri înalte pentru toate familiile comunității noastre construită cu sânge și dedicare în ani de zile.

16 ani împlinim de Paște.

Am trecut cu brio de prima parte a adolescenței 😊.

Ne îndreptăm către maturitate.

Încep și să apară primii studenți dintre foștii noștri elevi (care au început cu noi la vârsta de 2-3 anișori).

Am fost mai tăcută anul trecut. Pe lângă multă muncă în spatele cortinei și cot la cot cu echipa EME, urmăresc constant ceea ce se întâmplă în societate și mă străduiesc să îi găsesc un sens în educație acolo unde poate fi găsit.

Cel mai important este *să rămânem lucizi.*

Dar mai ales sunt atentă *să putem conserva valorile care nu se demodează niciodată, cele profund umane, care ne ajută să construim ulterior în viață virtuțile umane superioare.*

Iar pentru copiii care încă se plămădesc la vârsta copilăriei, a fi într-un mediu sănătos și normal la cap este de neprețuit.

Doar mai târziu în viață se culeg roadele unui așa început.

Am multe să vă spun, dar în acest mesaj mă voi referi puțin la învățământul din prezent, cu plusuri și minusuri. Am să redau mai jos aspecte din dialogurile mele recente cu părinți de pretutindeni.

Toți anii de după 2020 au adus schimbări semnificative în moduri neimaginate în multe aspecte ale vieții. Este evident că lucrurile nu mai sunt aproape deloc predictibile și ceea ce știam odată ca necesar a învăța pentru a ne servi în viața de adult se clătină din temelii în lumea din zilele noastre.

Avem tendința să ne luăm ușor după mulțime și social media care ne împresoară din multe părți. Dar cheia este să facem apel tot la discernământul individual și cel de familie până la urmă.

Învățământul este și el vizat și ne confruntăm cu decizii fără sens și automat fără de ajutor pentru copii. Și în general dacă ceva nu ne ajută, atunci ne încurcă. Nimic nu stă pe loc în lumea asta. Merge în sus (cu efort) sau în jos (se degradează de la sine).

Copiii mei (acum 16 și 18 ani imediat) realizează din ce în ce mai des și clar calitatea mediului școlar uman de care au avut parte și mă beșteleasc mai puțin că am fost o mamă foarte ocupată când erau ei mici 😊.

Așa e mereu în viață, când ceva urcă, altceva coboară și tot așa urmărim să ținem totuși un echilibru.

Despre acest balans este vorba permanent în tot ce facem și în educație. Nu va fi niciodată totul perfect și fără supărări și înțelegere trunchiată asupra unor aspecte sau numai cu soare (mai ales că razele lui pică diferit pe fiecare individ dintr-o comunitate). Aspectele care plac unor părinți nu plac altora. Un fel de mâncare preferat de un copil nu este preferat și de altul și tot așa.

Important este să stăm concentrați și să discernem fără să ne autoliniștim că decizia noastră este perfectă în orice am alege pentru copiii noștri. Nu există decât decizii bine cântărite, cu plusuri și cu minusuri pe tot parcursul vieții. Cu efort permanent conștient în direcția bună, lucrurile ies mereu mai bune decât ar fi ieșit dacă nu am fi depus efort spre binele celor mici.

Copiii mei și alți colegi de ai lor (absolvenți EME) sunt la vârsta când se schimbă mult conținutul dialogului cu părinții și discern din ce în ce mai bine și pot compara gândirea lor cu cea a multora dintre colegii de liceu veniți din alte medii școlare. Văd aspecte pe care nu le-aș fi putut intui atunci când erau mici.

Este foarte reconfortant, după atâta efort de a ține mereu standardul de normalitate și echilibru în educația alternativă, din păcate încă prea blamată și neînțeleasă.

Unii adulți se autoliniștesc votând în favoarea căii "știute" (care și ea se clatină vizibil), căci e mai ușor să cedezi pentru a trece peste unele lupte în familie sau lupte interioare cu incertitudinea rezultatului. Deși certitudini în viață nu există. Experiența de viață a fiecăruia dovedește asta din plin.

Aplicând din nou legea universală cu "atunci când ceva urcă, altceva coboară", în cazul educației alternative copiii și părinții primesc ceva fain, altfel și bază foarte bună pentru viață (care își va dovedi potența doar în timp) și coboară toate aspectele sociale în care cei din jur ne spun că nu facem bine și că al nostru copil poate nu se va adapta.

Dincolo de faptul că absolut toți copiii absolvenți EME performează foarte bine în alte părți și nu numai academic, dar și social (adaptarea la viață, foarte importantă), întrebarea este totuși: Să se adapteze la ce? La haosul de degenerare? La școli cu agende dictate pentru copii?

După 35-37 de miniștri ai educației (le-am pierdut numărul) în tot atâția ani, din '89 încoace, cam cum să ne imaginăm că avem ceva coerență în decizii și succesiune de poziții și persoane? Unii dintre noi tot văd școala cum era când am participat noi ca elevi. Din păcate, din interiorul

sistemului în care văd zilnic multe și direct sub ochii mei, școala (indiferent de sistemul ales, cu extrem de puține excepții) nu mai seamănă nici pe departe cu ceea ce știam când eram elevi.

Conținutul și modul de predare sunt în continuă ajustare și nu pentru mai binele copiilor. Se simplifică în moduri care degenerează specia umană. Și știu că am proprietatea cuvintelor folosite.

Despre toate acestea și despre alte aspecte conexe cu învățământul voi mai scrie către dumneavoastră în acest an școlar.

De asemenea, revenim la **întâlnirile de dimineață la școală, binecunoscute ca și „Cup and Cake”** *în strada Drumul Potcoavei nr 50, care, o perioadă, vor avea loc săptămânal, **vinerea dimineață de la 8:15***, după ce lăsați copiii la școală sau grădi.

Dacă veniți de la grădi, recomandarea este să ajungeți la școală măcar la 8:30 pentru „Cup and Cake”. **Începem în 16 ianuarie.**

Aceste întâlniri sunt despre orice se întâmplă în EME (atât perceput bine, cât și mai puțin bine). Așteptăm întrebările dumneavoastră și sugestii, acolo unde aveți. Astfel și noi avem ocazia să explicăm și să ne explicăm din interior acolo unde suntem solicitați.

Un an nou cu multă Lumină să fie!

Cristina Preda